

මානව සන්නිවේදනයේ විකාශනය

1. මානව සන්නිවේදනයේ ඓතිහාසික වර්ධනය

මානව සන්නිවේදනය කෙසේ කවද කවුරුන් විසින් ආරම්භ කළේ දැයි නිශ්චිත කාල වකවානු නැතත් කෝෂ ග්‍රන්ථ ආශ්‍රිත තොරතුරු අනුවත් ඩාවින්ගේ පරිණාමවාදය අනුවත් ප්‍රාග් ඓතිහාසික මිනිසා පිළිබඳ යම් තොරතුරක් ලබා ගත හැකිය. ප්‍රාථමික යුගයේ විසූ පූර්ව මානවයා සත්ත්ව පවුලේ එකෙකු ලෙස පරිණාමය වීමේදී මොළයේ වර්ධනය සමග බුද්ධිය ලැබීම මහඟු වරප්‍රසාදයකි. සත්වයාට ඇත්තේ “ඉව” පමණි. බුද්ධිය කෙමෙන් වර්ධනය වූයේ මොළයේ වර්ධනයත් සමගය. මුල්කාලීන ප්‍රාග් මානවයාගේ ශරීරය වර්තමාන මානවයාගේ තරමට පරිණාමය නොවූ බැවින් නියමිත සන්නිවේදනයකට මුඛ මාංශපේශී සකස් වී නොතිබිණි. සෘජුව දෙපයින් තැනිතලා පොළොවේ ඇවිදීමත් ඉදිරි ගාත් සකස් වීමත් නිසා ඒ ගාත් දැත් ලෙස යොදා ගැනීමේ දී ක්‍රියාත්මක වූ මුඛ මාංශ පේශී සහ යම් යම් වචන පිටකිරීමේ ජීව විද්‍යාත්මක හැකියාව ඔහුට ලැබිණි. ඒ අනුව පිට වූ ශබ්ද පසුකලෙක යම් අදහසක් සලකා ඉදිරිපත් කිරීමට හැකියාවක් ලැබිණි.

සන්නිවේදනය ආරම්භ වන වකවානුව මෙයට වසර පනස් ලක්ෂයක පමණ අතීතයට අයත් ය. එහෙත් එකලට අයත් නිශ්චිත තොරතුරු විශ්ව කෝෂවල ඇති අතර, බොහෝ තොරතුරු ගොඩ නංවා ගෙන ඇත්තේ විද්‍යාත්මක හා තාර්කික උපකල්පන පදනම් කර ගනිමිනි.

මේ ප්‍රාග් ඓතිහාසික යුගය නොහොත් පැලියොලිතික් යුගය ලෙස හඳුන්වන කාල වකවානුවේ දී මානවයා වනාන්තරයේ ගුහාශ්‍රිත ව ජීවත් වී ඇත්තේ රංචු වශයෙනි. ඒ නිසා එකිනෙකා අතර හැඟීම්, අදහස්, හා අත්දැකීම් හුවමාරු කර ගැනීම ආරම්භ වී ඇත. මේ මුල් යුගයේ දී මුඛයෙන් නිකුත් වන හඬ ද, ශරීරාංග චලනය කිරීමෙන් සකසා ගත් ශබ්ද, ඉරියව් හා ඉඟි ද සන්නිවේදනය සඳහා යොදා ගෙන ඇත. ඒ හැර පරිසරයේ ඇති විවිධ දේ මෙන් ම පරිසරය ආශ්‍රිත ව සකස් කර ගන්නා ලද විවිධ දේ මගින් ද අදහස් අනුකරණයෙන් ප්‍රකාශ කරන්නට ඔවුන් සමත් වූ බව කිව හැකි ය.

මානව සමාජය ටිකෙන් ටික දියුණු වන විට ප්‍රාථමික සන්නිවේදන ක්‍රම ලෙස බෙර හඬ, ගින්දර, කොළ අතු, ගස්වල පට්ටා හා ලී කැබලි මෙන් ම ඇට කැබලි ආදිය ද සන්නිවේදන අමුද්‍රව්‍ය ලෙස යොදා ගෙන ඇත.

මානවයාගේ මොළය හා ස්නායු පද්ධතිය දියුණු වීම නිසා සිදු වූ ඉතා වැදගත් වෙනසක් නම් බුද්ධිය ලැබීමයි. යමක් මතක තබා ගන්නට ද, එය වෙනත් අවස්ථාවක ස්මරණය කරන්නට ද හැකි වීම නිසා සන්නිවේදන ක්‍රියාවලියෙහි කැපී පෙනෙන සංවර්ධනයක් ඇති විය.

උදාහරණයක් වශයෙන් වනාන්තරයේ සතුන් ලුහු බැඳ යාමේ අවස්ථාවක් මතකයේ තබා ගෙන ආපසු තම ජනයා සිටින ගුහාව වෙත පැමිණ, එම සිද්ධිය ස්මරණය කර කියා පාන්නට දඩයමේ ගිය පිරිමින්ට හැකි විය. එපමණක් නොව එසේ තමන් තුළ ඇති මතකය ස්මරණය කරමින් වනාන්තරයේ තමන් දුටු සතුන්ගේ රූප ආදිය තමන් ජීවත් වන ගුහාවල බිත්තිවල සටහන් කරන්නට ඔවුහු සමත් වූහ.